

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо питань громадянства

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. Частину вісімнадцяту статті 6 Закону України "Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні" (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 51, ст. 292 із наступними змінами) після слів "припинення громадянства України" доповнити словами "встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду за межі України на постійне місце проживання".

2. Статтю 7 Закону України "Про Раду національної безпеки і оборони України" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 237) доповнити частиною такого змісту:

"На посади Секретаря Ради національної безпеки і оборони України та його заступників не можуть призначатися особи, які мають громадянство (підданство) іноземної держави".

3. У Законі України "Про місцеві державні адміністрації" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20 – 21, ст. 190 із наступними змінами):

1) пункт 2 частини першої статті 9 викласти в такій редакції:

"2) припинення громадянства України, виявлення факту громадянства (підданства) іноземної держави";

2) у статті 12:

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

"При призначенні на посади голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників особи подають декларацію про

відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

У зв'язку з цим частини другу і третю вважати частинами третьою та четвертою.

4. У Законі України "Про Національний банк України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

частину четверту статті 10 після слів "якщо вона має" доповнити словами "громадянство (підданство) іноземної держави";

частину шосту статті 12 доповнити абзацом такого змісту:

"у разі встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави";

у статті 18:

частину четверту після слів "якщо вона має" доповнити словами "громадянство (підданство) іноземної держави";

пункт 5 частини восьмої викласти в такій редакції:

"5) припинення громадянства України, встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду за межі України на постійне місце проживання";

частину п'яту статті 20 після слів "якщо вона має" доповнити словами "громадянство (підданство) іноземної держави".

5. У Законі України "Про природні монополії" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 30, ст. 238 із наступними змінами):

абзац перший частини четвертої статті 11 після слів "припинення громадянства України" доповнити словами "встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду за межі України на постійне місце проживання";

частину першу статті 11-1 доповнити абзацом такого змісту:

"Головою, членом комісії не може бути особа, яка має громадянство (підданство) іноземної держави".

6. У [Законі України](#) "Про громадянство України" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 13, ст. 65 із наступними змінами):

1) у статті 1:

у частині першій:

в абзаці сьомому слова "патронатні вихователі" виключити;

абзаци десятий, тринадцятий та сімнадцятий викласти відповідно в такій редакції:

"проживання на території України на законних підставах – проживання в Україні іноземця чи особи без громадянства, які мають посвідку на постійне чи тимчасове проживання на території України, або мають військовий квиток, виданий іноземцю чи особі без громадянства, які в установленому порядку уклали контракт про проходження військової служби у Збройних Силах України, або мають посвідчення біженця чи документ, що підтверджує надання притулку в Україні";

"незалежна від особи причина неотримання документа про припинення іноземного громадянства – невідача особі, в якій уповноважені органи держави її громадянства (підданства) прийняли клопотання про припинення іноземного громадянства (підданства), уповноваженим органом такої держави документа про припинення громадянства (підданства) особи у встановлений законодавством іноземної держави строк (за винятком випадків, коли особі було відмовлено у припиненні громадянства (підданства) чи протягом двох років від дня подання клопотання, якщо строк не встановлено, або відсутність у законодавстві іноземної держави процедури припинення її громадянства за ініціативою особи чи якщо така процедура не здійснюється");

"декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яку визнано біженцем або якій надано притулок в Україні, – документ, у якому іноземець, якого визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави, що відповідно до Закону України "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту" вважається країною громадянської належності";

доповнити частину новими абзацами такого змісту:

"перебування на території України на законних підставах – перебування в Україні іноземця чи особи без громадянства, що підтверджується документом, який дає право на проживання на території України на законних підставах, або паспортним документом іноземця, зареєстрованим на території України в порядку, визначеному частиною першою статті 16 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", протягом дії візи або протягом періоду, встановленого законодавством чи міжнародним договором України, або якщо в установленому порядку продовжено строк перебування особи на території України, або паспортним документом іноземця особи, яка не досягла вісімнадцятирічного віку;

декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклала контракт на

проходження військової служби у Збройних Силах України, – документ, у якому іноземець, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України, або іноземець, який в установленому законодавством України порядку проходив військову службу за контрактом у Збройних Силах України, контракт якого було припинено (розірвано), і був звільнений з військової служби з підстав, передбачених підпунктами "а", "б" пункту 1, підпунктами "а", "б" пункту 2, підпунктами "а", "б" пункту 3 частини п'ятої статті 26 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу", засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;

декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка має визначні заслуги перед Україною або прийняття якої до громадянства України становить державний інтерес для України, – документ, у якому іноземець, який має визначні заслуги перед Україною або прийняття якого до громадянства України становить державний інтерес для України, стосовно якого у поданні на ім'я Президента України центрального органу виконавчої влади України містяться відомості, що така особа брала безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брала участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брала (бере) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;

декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджена державною нагородою України – документ, у якому іноземець, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджений державною нагородою України, засвідчує свою відмову від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;

декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, – документ, у якому іноземець, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань, що підтверджується документом, передбаченим цим Законом, засвідчує свою відмову від громадянства держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

декларація про відмову дитини від іноземного громадянства – документ, у якому один із батьків дитини або її опікун чи піклувальник

засвідчує відмову дитини від громадянства (підданства) іншої держави або громадянств (підданств) інших держав;

документ, що підтверджує переслідування, – довідка Міністерства закордонних справ України, посольства чи консульської установи України, видана у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, про те, що іноземець, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань через політичні переконання, що виявилися у здійсненні ним діяльності, спрямованої на захист національних інтересів України;

присяга громадянина України – документ, в якому іноземець, який є громадянином держави, включеної Кабінетом Міністрів України до переліку держав, громадяни яких для набуття громадянства України мають право на подання присяги громадянина України, засвідчує, що у разі набуття громадянства України у правових відносинах з Україною він визнає себе громадянином України. До зазначеного переліку держав не можуть бути включені держави, визнані Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом;

доповнити частиною другою такого змісту:

"Терміни "паспортний документ іноземця", "біженець", "іноземець та особа без громадянства, яка перебуває на території України на законних підставах" у цьому Законі вживаються у значенні, наведеному відповідно в законах України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", "Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту";

2) пункти 6 і 7 частини першої статті 5 викласти в такій редакції:

"6) дипломатичний паспорт України;

7) службовий паспорт України";

3) розділ I доповнити статтею 5-1 такого змісту:

"Стаття 5-1. Присяга громадянина України

У передбачених цим Законом випадках для набуття громадянства України особа складає присягу громадянина України такого змісту:

"Я, (ім'я та прізвище), набуваючи громадянство України, урочисто присягаю неухильно додержуватися Конституції України і законів України, виконувати обов'язки громадянина України та засвідчую, що у правових відносинах з Україною визнаю себе громадянином України".

Присяга громадянина України складається повнолітньою дієздатною особою публічно і підписується в присутності уповноваженої особи відповідно центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну

політику у сфері громадянства, або Міністерства закордонних справ України, посольства чи консульської установи України.

У разі відмови особи від складення присяги громадянина України вона вважається такою, що відмовилася від набуття громадянства України.

Заява особи про відкликання свого підпису під присягою громадянина України не має юридичних наслідків";

4) пункт 6 частини першої статті 6 викласти в такій редакції:

"6) внаслідок встановлення над дитиною опіки чи піклування, влаштування дитини в заклад охорони здоров'я, заклад освіти або інший дитячий заклад, у дитячий будинок сімейного типу чи прийомну сім'ю";

5) у статті 7:

у частинах другій, четвертій та шостій слова "які на законних підставах проживають на території України" замінити словами "які проживають на території України на законних підставах";

у частині третій слова "які постійно на законних підставах проживають на території України" замінити словами "які постійно проживають на території України на законних підставах";

частину п'яту викласти у такій редакції:

"Особа, яка народилася на території України, одного з батьків якої визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, і не набула за народженням громадянства жодного з батьків або набула за народженням громадянство того з батьків, якого визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, є громадянином України";

доповнити після частини сьомої новою частиною такого змісту:

"Особа, яка набуває громадянство України за народженням, крім особи, батьки якої на момент її народження були громадянами України, реєструється громадянином України за заявою одного із батьків або інших законних представників, а після досягнення повноліття – за її особистою заявою".

У зв'язку з цим частину восьму вважати частиною дев'ятою;

6) статті 8 – 11 викласти в такій редакції:

"Стаття 8. Набуття громадянства України за територіальним походженням

Особа (іноземець або особа без громадянства), яка сама чи хоча б один з її батьків або її дід чи баба, прадід чи прабаба, або її рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра, син чи дочка, онук чи онука народилися або постійно проживали до 24 серпня 1991 року на території, яка стала територією України відповідно до Закону України "Про правонаступництво України", або яка сама чи хоча б один з її батьків або її дід чи баба, прадід чи

прабаба, або її рідні (повнорідні та неповнорідні) брат чи сестра народилися або постійно проживали на інших територіях, що входили на момент їх народження або під час їх постійного проживання до складу Української Народної Республіки, Західноукраїнської Народної Республіки, Української Держави, Української Соціалістичної Радянської Республіки, Закарпатської України, Української Радянської Соціалістичної Республіки (УРСР), а також її неповнолітні діти мають право на набуття громадянства України за територіальним походженням.

Для оформлення набуття громадянства України в установленому порядку разом із заявою (клопотанням) про набуття громадянства України подається:

особою без громадянства – декларація про відсутність іноземного громадянства;

іноземцем – зобов'язання припинити іноземне громадянство.

Іноземцем, який перебуває у громадянстві (підданстві) кількох держав, подається зобов'язання припинити громадянство (підданство) всіх цих держав.

Подання зобов'язання припинити іноземне громадянство не вимагається від іноземців, які є громадянами (підданими) держав, законодавство яких передбачає автоматичне припинення особами громадянства (підданства) цих держав одночасно з набуттям громадянства іншої держави.

Іноземці, які подали зобов'язання припинити іноземне громадянство, повинні подати документ про це, виданий уповноваженим органом відповідної держави, до уповноваженого органу України протягом двох років з моменту реєстрації їх громадянами України. Якщо іноземці, маючи всі передбачені законодавством цієї держави підстави для отримання такого документа, з незалежних від них причин не можуть отримати його, вони подають декларацію про відмову від іноземного громадянства.

Для оформлення набуття громадянства України замість зобов'язання припинити іноземне громадянство можуть бути подані:

1) іноземцем, якого визнано біженцем або якому надано притулок в Україні, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яку визнано біженцем або якій надано притулок в Україні;

2) іноземцем, який постійно проживає в Україні на законних підставах та є громадянином держави, з якою Україна уклала міжнародний договір, який передбачає припинення особою громадянства цієї держави одночасно з набуттям громадянства України, – заява про зміну громадянства;

3) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить (проходив) військову службу за контрактом у Збройних Силах

України, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклала контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України;

4) іноземцем із числа осіб, зазначених у частині двадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка отримала посвідку на тимчасове проживання на підставі частини двадцятої статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

5) іноземцем, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, разом з документом, що підтверджує переслідування;

6) іноземцем, який є громадянином держави, включеної Кабінетом Міністрів України до переліку держав, громадяни яких для набуття громадянства України мають право на подання присяги громадянина України, – присяга громадянина України.

Громадянство України за територіальним походженням не набуває особа, яка відповідно до частини п'ятої статті 9 цього Закону не приймається до громадянства України (крім випадку, передбаченого частиною шостою статті 9 цього Закону), та особа, стосовно якої рішення про оформлення набуття громадянства України скасовано на підставі статті 21 цього Закону.

Дитина, один з батьків якої або її дід чи баба, прадід чи прабаба народилися чи постійно проживали на територіях, зазначених у частині першій цієї статті, яка є особою без громадянства і стосовно якої подано декларацію про відсутність іноземного громадянства, або є іноземцем, стосовно якого подано зобов'язання припинити іноземне громадянство, реєструється громадянином України за клопотанням одного з її законних представників.

Дитина, яка народилася на території України після 24 серпня 1991 року від іноземця та/або особи без громадянства, які на момент її народження проживали на території України на законних підставах, і не набула за народженням громадянство України та є іноземцем, стосовно якого подано зобов'язання припинити іноземне громадянство, або особою без громадянства, стосовно якої подано декларацію про відсутність іноземного громадянства, реєструється громадянином України за клопотанням одного з її законних представників.

Для оформлення набуття громадянства України дитиною, яка є іноземцем, один з батьків якої або опікун чи піклувальник має право на подання декларації, передбаченої пунктами 1, 3 – 5 частини шостої цієї

статті, замість зобов'язання припинити іноземне громадянство подається декларація про відмову дитини від іноземного громадянства.

Датою набуття громадянства України у випадках, передбачених цією статтею, є дата реєстрації набуття особою громадянства України.

Особа, яка набула громадянство України і у повнолітньому віці подала декларацію про відсутність іноземного громадянства або декларацію про відмову від іноземного громадянства, зобов'язується у місячний строк з дня подання відповідної декларації повернути паспортний документ іноземця до уповноважених органів держави, компетентні органи якої видали цей документ, та у десятиденний строк з дня повернення такого паспортного документа письмово повідомити уповноважений орган України. Зобов'язання повернути паспортний документ іноземця не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні.

Стаття 9. Прийняття до громадянства України

Іноземець або особа без громадянства можуть бути за їх заявою прийняті до громадянства України.

Умовами прийняття до громадянства України є:

1) визнання і дотримання Конституції України та законів України, що засвідчується особою у поданій в установленому порядку заяві про прийняття до громадянства України;

2) подання:

особою без громадянства – декларації про відсутність іноземного громадянства;

іноземцем – зобов'язання припинити іноземне громадянство.

Іноземці, які перебувають у громадянстві (підданстві) кількох держав, подають зобов'язання припинити громадянство (підданство) всіх цих держав.

Подання зобов'язання припинити іноземне громадянство не вимагається від іноземців, які є громадянами (підданими) держав, законодавство яких передбачає автоматичне припинення особами громадянства (підданства) цих держав одночасно з набуттям громадянства іншої держави.

Іноземці, які подали зобов'язання припинити іноземне громадянство, повинні подати документ про це, виданий уповноваженим органом відповідної держави, до уповноваженого органу України протягом двох років з моменту прийняття їх до громадянства України. Якщо іноземці, маючи всі передбачені законодавством цієї держави підстави для отримання такого документа, з незалежних від них причин не можуть отримати його, вони подають декларацію про відмову від іноземного громадянства.

Для прийняття до громадянства України замість зобов'язання припинити іноземне громадянство може бути подано:

а) іноземцем, якого визнано біженцем, або якому надано притулок в Україні, – декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яку визнано біженцем або якій надано притулок в Україні;

б) іноземцем, який постійно проживає в Україні та є громадянином держави, з якою Україна уклала міжнародний договір, який передбачає припинення особою громадянства цієї держави одночасно з набуттям громадянства України, – заяву про зміну громадянства;

в) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить (проходив) військову службу за контрактом у Збройних Силах України, – декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклала контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України;

г) іноземцем, який має визначні заслуги перед Україною або прийняття якого до громадянства України становить державний інтерес для України, стосовно якого у поданні на ім'я Президента України центрального органу виконавчої влади України містяться відомості, що така особа брала безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брала участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брала (бере) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, – декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка має визначні заслуги перед Україною або прийняття якої до громадянства України становить державний інтерес для України;

ґ) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджений державною нагородою України, – декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджена державною нагородою України;

д) іноземцем із числа осіб, зазначених у [частині двадцятій](#) статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", – декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка отримала посвідку на тимчасове проживання на підставі частини двадцятої статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

е) іноземцем, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань, – декларацію про

відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, разом з документом, що підтверджує переслідування;

є) іноземцем, який є громадянином держави, включеної Кабінетом Міністрів України до переліку держав, громадяни яких для набуття громадянства України мають право на подання присяги громадянина України, – присягу громадянина України.

Для прийняття до громадянства України дитини, яка є іноземцем, один із батьків якої або опікун чи піклувальник має право на подання декларації, передбаченої підпунктами "а", "в" – "е" пункту 2 частини другої цієї статті, замість зобов'язання припинити іноземне громадянство подається декларація про відмову дитини від іноземного громадянства;

3) безперервне проживання на законних підставах на території України протягом останніх п'яти років.

Ця умова не поширюється на іноземців чи осіб без громадянства, які перебувають у шлюбі з громадянином України понад два роки, і на іноземців чи осіб без громадянства, які перебували з громадянином України понад два роки у шлюбі, що припинився внаслідок його смерті.

Для осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні, термін безперервного проживання на законних підставах на території України має становити останні три роки на дату подання заяви про прийняття до громадянства України з моменту визнання біженцем або надання притулку в Україні, а для осіб без громадянства – останні три роки на дату подання такої заяви з моменту в'їзду в Україну або з моменту визнання особою без громадянства.

Для іноземців та осіб без громадянства, які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України, термін безперервного проживання на законних підставах на території України має становити останні три роки на момент подання заяви про прийняття до громадянства України з дня набрання чинності контрактом про проходження військової служби у Збройних Силах України;

4) отримання дозволу на імміграцію.

Ця умова не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні, та на іноземців і осіб без громадянства, які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу у Збройних Силах України або отримали посвідку на постійне проживання в Україні відповідно до пункту 4 розділу V "Прикінцеві положення" Закону України "Про імміграцію";

5) володіння державною мовою або її розуміння в обсязі, достатньому для спілкування. Ця умова не поширюється на осіб з інвалідністю, пов'язаною з порушеннями зору, слуху, мовлення;

б) наявність законних джерел існування. Ця умова не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні.

Положення, передбачені пунктами 3 – 6 частини другої цієї статті, не поширюються на осіб, які мають визначні заслуги перед Україною, у тому числі на іноземців і осіб без громадянства, які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу у Збройних Силах України та нагороджені державною нагородою, на осіб, прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України, і на осіб, які отримали посвідку на тимчасове проживання на підставі частини двадцятої статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства".

Прийняття до громадянства України дитини, яка проживає на території України на законних підставах і один із батьків якої або інша особа, яка відповідно до цього Закону є її опікуном або піклувальником і має дозвіл на імміграцію в Україну, здійснюється без урахування умов, передбачених пунктами 1, 3 – 6 частини другої цієї статті. Дозвіл на імміграцію в Україну не вимагається, якщо один із батьків дитини або її опікун чи піклувальник є особою, яку визнано біженцем чи якій надано притулок в Україні, або яка є іноземцем чи особою без громадянства та отримала посвідку на постійне проживання в Україні відповідно до пункту 4 розділу V "Прикінцеві положення" Закону України "Про імміграцію", або яка в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України, у тому числі нагороджена державною нагородою України.

До громадянства України не приймається особа, яка:

1) вчинила злочин проти людства чи здійснювала геноцид;

2) засуджена в Україні за вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину (до погашення або зняття судимості) з урахуванням рівня загрози для національної безпеки держави;

3) вчинила на території іншої держави діяння, яке визнано законодавством України тяжким або особливо тяжким злочином.

Положення пунктів 1, 3 частини п'ятої цієї статті не застосовуються до іноземців та осіб без громадянства, які зазначені у частинах дев'ятнадцятій, двадцятій статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства", або які мають визначні заслуги перед Україною чи прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України (стосовно яких у поданні на ім'я Президента України центрального органу

виконавчої влади України містяться відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях), за умови якщо компетентні органи України у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, встановлять, що такі рішення прийняті з політичних мотивів правоохоронними та/або судовими органами держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, або держави, яка не визнає територіальну цілісність та суверенітет України або відмовляється визнавати протиправність посягань на територіальну цілісність та суверенітет України, зокрема голосувала проти Резолюції Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй "Про територіальну цілісність України" від 27 березня 2014 року № 68/262.

Датою набуття громадянства України у випадках, передбачених цією статтею, є дата видання відповідного Указу Президента України.

Особа, яка набула громадянство України і у повнолітньому віці подала декларацію про відсутність іноземного громадянства або декларацію про відмову від іноземного громадянства, зобов'язується у місячний строк з дня подання відповідної декларації повернути паспортний документ іноземця до уповноважених органів держави, компетентні органи якої видали цей документ, та у десятиденний строк з дня повернення такого паспортного документа письмово повідомити уповноважений орган України. Зобов'язання повернути паспортний документ іноземця не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні.

Стаття 10. Поновлення у громадянстві України

Особа, громадянство України якої припинено, яка є особою без громадянства і подала заяву про поновлення у громадянстві України та декларацію про відсутність іноземного громадянства, а також її неповнолітні діти реєструються громадянами України незалежно від того, проживають вони постійно в Україні чи за кордоном.

Особа, яка після припинення громадянства України набула іноземне громадянство (підданство) або іноземні громадянства (підданства), повернулася в Україну на постійне проживання і подала заяву про поновлення у громадянстві України та зобов'язання припинити іноземне громадянство, реєструється громадянином України. Іноземець, який перебуває у громадянстві (підданстві) кількох держав, подає зобов'язання припинити громадянство всіх цих держав. Іноземець, який подав зобов'язання припинити іноземне громадянство, повинен подати документ

про це, виданий уповноваженим органом відповідної держави, до уповноваженого органу України протягом двох років з моменту реєстрації його громадянином України. Якщо іноземець, маючи всі передбачені законодавством цієї держави підстави для отримання такого документа, з незалежних від нього причин не може отримати його, він подає декларацію про відмову від іноземного громадянства.

Подання зобов'язання припинити іноземне громадянство не вимагається від громадян (підданих) держав, законодавство яких передбачає автоматичне припинення особами громадянства (підданства) цих держав одночасно з набуттям громадянства іншої держави.

Для поновлення у громадянстві України замість зобов'язання припинити іноземне громадянство подається:

1) іноземцем, який є громадянином держави, з якою Україна уклала міжнародний договір, який передбачає припинення особою громадянства цієї держави одночасно з набуттям громадянства України, – заява про зміну громадянства;

2) особами, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні, – декларація про відмову особи, яку визнано біженцем або якій надано притулок в Україні, від іноземного громадянства;

3) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить (проходив) військову службу за контрактом у Збройних Силах України, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку уклала контракт на проходження військової служби у Збройних Силах України;

4) іноземцем, який в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджений державною нагородою України, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка в установленому законодавством України порядку проходить військову службу за контрактом у Збройних Силах України та нагороджена державною нагородою України;

5) іноземцем, який є громадянином держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, і зазнав у країні своєї громадянської належності переслідувань, – декларація про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, разом із документом, що підтверджує переслідування;

6) іноземцем, який є громадянином держави, включеної Кабінетом Міністрів України до переліку держав, громадяни яких для набуття громадянства України мають право на подання присяги громадянина України, – присяга громадянина України.

У громадянстві України не поновлюються:

1) особи, які відповідно до частини п'ятої статті 9 цього Закону не приймаються до громадянства України (крім випадку, передбаченого частиною шостою статті 9 цього Закону);

2) особи, які втратили громадянство України на підставі пункту 1 частини першої статті 19 цього Закону;

3) особи, стосовно яких рішення про оформлення набуття громадянства України скасовані на підставі статті 21 цього Закону.

Особа може бути поновлена у громадянстві України у випадках втрати громадянства України або скасування рішення про оформлення набуття громадянства України з підстав невиконання поданого зобов'язання припинити іноземне громадянство за наявності поважних причин щодо невиконання такого зобов'язання, що підтверджуються документально. Повторне поновлення у громадянстві України з таких причин не допускається.

Датою набуття громадянства України у випадках, передбачених цією статтею, є дата реєстрації набуття особою громадянства України.

Особа, яка набула громадянство України і у повнолітньому віці подала декларацію про відсутність іноземного громадянства або декларацію про відмову від іноземного громадянства, зобов'язується у місячний строк з дня подання відповідної декларації повернути паспортний документ іноземця до уповноважених органів держави, компетентні органи якої видали цей документ, та у десятиденний строк з дня повернення такого паспортного документа письмово повідомити уповноважений орган України. Зобов'язання повернути паспортний документ іноземця не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні.

Стаття 11. Набуття дітьми громадянства України внаслідок усиновлення

Дитина, яка є іноземцем або особою без громадянства і яку усиновлюють громадяни України або подружжя, один з якого є громадянином України, а другий – особою без громадянства, стає громадянином України з моменту набрання законної сили рішенням про усиновлення незалежно від того, проживає дитина постійно в Україні чи за кордоном. Така дитина реєструється громадянином України за заявою усиновлювача, який є громадянином України.

Дитина, яка є особою без громадянства або іноземцем і яку усиновлює подружжя, один з якого є громадянином України, а другий – іноземцем, стає громадянином України з моменту набрання законної сили рішенням про усиновлення незалежно від того, проживає дитина постійно в Україні чи за

кордоном. Така дитина реєструється громадянином України за заявою усиновлювача, який є громадянином України.

Повнолітня особа, яка на момент усиновлення була іноземцем або особою без громадянства та перебуває на території України на законних підставах або проживає за кордоном, та яку до досягнення повноліття було усиновлено відповідно до частини першої або другої цієї статті, проте набуття громадянства України усиновлювачами оформлено не було, та яка не набула громадянства (підданства) іншої держави, реєструється громадянином України за її особистою заявою";

7) у статті 12:

назву статті викласти в такій редакції:

"Стаття 12. Набуття громадянства України внаслідок встановлення над дитиною опіки чи піклування, влаштування дитини в заклад охорони здоров'я, заклад освіти або інший дитячий заклад, у дитячий будинок сімейного типу чи прийомну сім'ю";

у частині першій:

слова "набрання чинності" замінити словами "набрання законної сили";

доповнити реченням такого змісту: "Така дитина реєструється громадянином України за клопотанням опікуна або піклувальника, який є громадянином України";

у частині другій:

слова "проживає на території України та" виключити, а слова "набрання чинності" замінити словами "набрання законної сили";

доповнити реченням такого змісту: "Така дитина реєструється громадянином України за клопотанням опікуна або піклувальника, який є громадянином України";

у частині третій:

слова "постійно проживає в дитячому закладі чи закладі охорони здоров'я" замінити словами "влаштована до закладу охорони здоров'я, закладу освіти або іншого дитячого закладу";

доповнити реченням такого змісту: "Така дитина реєструється громадянином України за клопотанням адміністрації закладу, на яку покладено функції опікуна (піклувальника) щодо дитини";

частину четверту викласти в такій редакції:

"Дитина, яка є іноземцем або особою без громадянства і виховується в дитячому будинку сімейного типу, прийомній сім'ї, якщо хоча б один із батьків-вихователів чи прийомних батьків є громадянином України, стає громадянином України з моменту влаштування дитини до дитячого будинку

сімейного типу чи прийомної сім'ї, якщо її батьки померли, позбавлені батьківських прав, визнані безвісно відсутніми чи недієздатними, оголошені померлими або якщо батьки дитини, розлученої із сім'єю, не знайдені. Така дитина реєструється громадянином України за клопотанням того з батьків-вихователів або прийомних батьків, який є громадянином України";

доповнити статтю частиною п'ятою такого змісту:

"Повнолітня особа, яка у випадках, передбачених цією статтею, на момент встановлення над нею до досягнення повноліття опіки чи піклування, або влаштування в заклад охорони здоров'я, заклад освіти, інший дитячий заклад, в дитячий будинок сімейного типу, прийомну сім'ю була іноземцем або особою без громадянства і стосовно якої рішення про набуття громадянства України оформлено не було, реєструється громадянином України за її особистою заявою";

8) у статті 15:

після частини шостої доповнити частиною такого змісту:

"Іноземці, які є громадянами держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, та зазнали у країні своєї громадянської належності переслідувань через політичні переконання, замість зобов'язання припинити іноземне громадянство подають декларацію про відмову від іноземного громадянства особи, яка зазнала переслідувань, разом з документом, що підтверджує переслідування".

У зв'язку з цим частини сьому і восьму вважати частинами восьмою та дев'ятою;

доповнити новою частиною такого змісту:

"Особа, яка набула громадянство України і у повнолітньому віці подала декларацію про відсутність іноземного громадянства або декларацію про відмову від іноземного громадянства, зобов'язується у місячний строк з дня подання відповідної декларації повернути паспортний документ іноземця до уповноважених органів держави, компетентні органи якої видали цей документ, та у десятиденний строк з дня повернення такого паспортного документа письмово повідомити уповноважений орган України. Зобов'язання повернути паспортний документ іноземця не поширюється на осіб, яких визнано біженцями або яким надано притулок в Україні";

9) статтю 19 викласти у такій редакції:

"Стаття 19. Підстави для втрати громадянства України

Підставами для втрати громадянства України є:

1) набуття особою громадянства України на підставі статті 9 цього Закону внаслідок подання неправдивих відомостей або фальшивих документів; приховування особою будь-якого суттєвого факту, за наявності

якого стосовно особи не могло бути прийнято рішення про прийняття до громадянства України; обману, у тому числі невиконання зобов'язання, взятого особою в зобов'язанні припинити іноземне громадянство, в декларації про відмову від іноземного громадянства або в декларації про відсутність іноземного громадянства;

2) добровільний вступ на військову службу іншої держави, яка відповідно до законодавства цієї держави не є військовим обов'язком чи альтернативною (невійськовою) службою;

3) порушення присяги громадянина України, що виявилось у вчиненні злочину проти основ національної безпеки України, за який особа була засуджена в Україні.

Положення пунктів 2 і 3 частини першої цієї статті не застосовуються, якщо внаслідок цього громадянин України стане особою без громадянства.

Датою припинення громадянства України у випадках, передбачених цією статтею, є дата видання відповідного указу Президента України";

10) доповнити статтею 20-1 такого змісту:

"Стаття 20-1. Скасування рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України

Рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України відповідно до статті 3 цього Закону, яке було прийнято внаслідок обману, подання особою неправдивих відомостей або фальшивих документів, приховування особою будь-якого суттєвого факту, за наявності якого стосовно неї не могло бути прийнято рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України, скасовується в судовому порядку.

Не може бути скасовано рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України стосовно особи, яка на момент прийняття такого рішення була неповнолітньою, недієздатною";

11) статтю 21 викласти в такій редакції:

"Стаття 21. Скасування рішення про оформлення набуття громадянства України

Рішення про оформлення набуття громадянства України скасовується, якщо особа набула громадянство України відповідно до статей 7, 8, 10 – 13, 15 цього Закону внаслідок подання неправдивих відомостей або фальшивих документів, приховування особою будь-якого суттєвого факту, за наявності якого особа не може набути громадянство України, обману, у тому числі невиконання зобов'язання, взятого особою у зобов'язанні припинити іноземне громадянство, в декларації про відмову від іноземного громадянства або в декларації про відсутність іноземного громадянства.

Не може бути скасовано рішення про оформлення набуття громадянства України стосовно особи, яка на момент прийняття такого рішення була неповнолітньою, недієздатною";

12) розділ III Закону доповнити статтею 21-1 такого змісту:

"Стаття 21-1. Обробка персональних даних при вирішенні питань громадянства

Особа, яка звертається для вирішення питань громадянства України, або у передбачених законом випадках законний представник такої особи подає письмову згоду на обробку персональних даних відповідно до Закону України "Про захист персональних даних".

Обробка персональних даних під час розгляду та вирішення питань щодо втрати особами громадянства України, скасування рішень про встановлення, оформлення належності до громадянства України, про оформлення набуття громадянства України здійснюється без отримання згоди суб'єкта персональних даних";

13) пункт 2 частини першої статті 23 викласти у такій редакції:

"2) повертає документи про прийняття до громадянства України та припинення громадянства України центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, або Міністерству закордонних справ України для їх оформлення відповідно до вимог чинного законодавства України або з інших підстав за рішенням Комісії при Президентові України з питань громадянства";

14) у статті 24:

у частині першій:

пункт 1 викласти у такій редакції:

"1) прийняття рішень про встановлення, оформлення належності до громадянства України відповідно до статті 3 цього Закону";

у пункті 2 слова "десятою – дванадцятю" замінити словами "дев'ятою, десятою";

доповнити частину пунктом 4-1 такого змісту:

"4-1) організовує складення присяги громадянина України";

у пункті 7 слова "які набули громадянство України" замінити словами "стосовно яких прийнято рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України, та особам, які набули громадянство України";

пункти 8 і 9 викласти в такій редакції:

"8) вилучення в осіб, громадянство яких припинено, або стосовно яких скасовано рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства

України, про оформлення набуття громадянства України, довідок про реєстрацію особи громадянином України, паспортів громадянина України, тимчасових посвідчень громадянина України, паспортів громадянина України для виїзду за кордон та видання довідок про припинення громадянства України;

9) ведення обліку осіб, стосовно яких прийнято рішення про встановлення, оформлення належності до громадянства України; осіб, які набули, припинили громадянство України; осіб, стосовно яких в межах повноважень здійснюється провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень";

доповнити частину пунктом 10 такого змісту:

"10) проведення за заявою осіб, які перебувають на території України на законних підставах, перевірки їх належності до громадянства України";

після частини першої доповнити новими частинами такого змісту:

"Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, має право звертатися до суду з позовами про скасування рішень про встановлення, оформлення належності до громадянства України.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, в межах повноважень, визначених цим Законом, та виключно для цілей підтвердження інформації та/або документів, пов'язаних з провадженням за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконанням прийнятих рішень, має право в установленому порядку отримувати інформацію з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, в обсязі інформації про особу та/або документів, пов'язаних з провадженням за заявами і поданнями з питань громадянства України, а також звертатися із запитом до компетентних органів інших держав, міжнародних організацій".

У зв'язку з цим частини другу та третю вважати частинами четвертою та п'ятою;

частини четверту та п'яту викласти в такій редакції:

"Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, в межах компетенції один раз на півріччя інформує Комісію при Президентові України з питань громадянства щодо прийнятих рішень про встановлення належності, оформлення належності до громадянства України, про оформлення набуття громадянства України, про скасування таких рішень, а також про виконання рішень Президента України з питань громадянства.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері громадянства, здійснює повноваження, передбачені цим Законом,

стосовно громадян України, які проживають на території України, а також іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах";

15) у статті 25:

у частині першій:

пункт 1 викласти відповідно в такій редакції:

"1) прийняття рішень про встановлення належності до громадянства України відповідно до статті 3 цього Закону";

у пункті 8 слова "які набули громадянство України" замінити словами "стосовно яких прийнято рішення про встановлення належності до громадянства України, особам, які набули громадянство України";

пункт 9 після слів "оформлення набуття громадянства України" доповнити словами "довідки про реєстрацію особи громадянином України, паспорти громадянина України";

пункт 10 викласти в такій редакції:

"10) ведення обліку осіб, стосовно яких прийнято рішення про встановлення належності до громадянства України; осіб, які набули, припинили громадянство України; осіб, стосовно яких в межах повноважень здійснюється провадження за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконання прийнятих рішень";

доповнити статтю новими частинами такого змісту:

"Міністерство закордонних справ України має право звертатися до суду з позовами про скасування рішення про встановлення належності до громадянства України.

Міністерство закордонних справ України, посольства та консульські установи України в межах повноважень, визначених цим Законом, та виключно для цілей підтвердження інформації та/або документів, пов'язаних з провадженням за заявами і поданнями з питань громадянства України та виконанням прийнятих рішень, мають право в установленому порядку отримувати інформацію з автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, в обсязі інформації про особу та/або документів, пов'язаних з провадженням за заявами і поданнями з питань громадянства України, а також звертатися із запитом до компетентних органів інших держав, міжнародних організацій.

Міністерство закордонних справ України в межах компетенції один раз на півріччя інформує Комісію при Президентові України з питань громадянства щодо прийнятих рішень про встановлення належності до

громадянства України, про оформлення набуття громадянства України, про скасування таких рішень, а також про виконання рішень Президента України з питань громадянства".

16) у тексті Закону:

слово "усиновитель" в усіх відмінках і числах замінити словом "усиновлювач" у відповідному відмінку і числі;

слова "дипломатичні представництва та консульські установи України" замінити словами "посольства та консульської установи України" у відповідному відмінку і числі.

7. До частини першої статті 12 Закону України "Про службу в органах місцевого самоврядування" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 33, ст. 175 із наступними змінами) включити пункт 4 такого змісту:

"4) які мають громадянство (підданство) іншої держави".

8. Абзац перший частини шостої статті 23 Закону України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами) після слів "припинення громадянства України" доповнити словами "встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду на постійне проживання за межі України".

9. Абзац перший частини четвертої статті 20 Закону України "Про телекомунікації" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 2, ст. 155 із наступними змінами) після слів "припинення громадянства України" доповнити словами "встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду на постійне проживання за межі України".

10. Статтю 7 Закону України "Про Центральну виборчу комісію" (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 36, ст. 448 із наступними змінами) доповнити новою частиною такого змісту:

"8. Особи, які претендують на зайняття посади члена Комісії, до призначення на відповідну посаду подають до органу, який вносить пропозиції щодо їх призначення, декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

11. У Законі України "Про Національну раду України з питань телебачення і радіомовлення" (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 16, ст. 265 із наступними змінами):

абзац другий частини першої статті 7 доповнити словами "а також особа, яка має громадянство (підданство) іноземної держави";

пункт 2 частини першої статті 8 викласти в такій редакції:

"2) припинення громадянства України, встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду на постійне проживання за межі України".

12. У статті 20 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 38, ст. 324 із наступними змінами):

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

"3. На військову службу за контрактом осіб офіцерського складу не можуть бути прийняті особи, які мають громадянство (підданство) іноземної держави".

У зв'язку з цим частини третю – восьму вважати відповідно частинами четвертою – дев'ятою.

13. У Законі України "Про Кабінет Міністрів України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р, № 13, ст. 222 із наступними змінами):

частину першу статті 7 доповнити словами "або особа, яка має громадянство (підданство) іноземної держави";

у статті 8:

частину п'яту після абзацу доповнити новим абзацом такого змісту:

"8) декларація про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

у статті 9:

частину п'яту доповнити новим абзацом такого змісту:

"8) декларацією про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

У зв'язку з цим абзац дев'ятий вважати абзацом десятим;

пункти 2 і 3 частини першої статті 18 доповнити словами "або у разі встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави".

14. У Законі України "Про Національне антикорупційне бюро України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051 із наступними змінами):

частину восьму статті 7 доповнити пунктом 3-2 такого змісту:

"3-2) декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації";

пункт 4 частини першої статті 13 викласти в такій редакції:

"4) має громадянство (підданство) іншої держави".

15. У Законі України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014, № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

у статті 5:

частину третю доповнити пунктом такого змісту:

"8) має громадянство (підданство) іноземної держави";

пункт 6 частини п'ятої викласти в такій редакції:

"6) припинення громадянства України, встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду на постійне проживання за межі України".

16. У статті 27 Закону України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2 – 3, ст. 12 із наступними змінами):

1) після частини п'ятої доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. Особа, яка призначається на посаду прокурора подає декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

У зв'язку з цим частину шосту вважати частиною сьомою;

2) доповнити частину сьому пунктом 4 такого змісту:

"4) має громадянство (підданство) іншої держави".

17. У Законі України "Про Національну поліцію" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 40 – 41, ст. 379 із наступними змінами):

1) частину першу статті 54 доповнити пунктом 2-1 такого змісту:

"2-1) декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації";

2) пункт 11 частини першої статті 77 викласти у такій редакції:

"11) у разі встановлення факту наявності у поліцейського громадянства (підданства) іншої держави або у зв'язку з набуттям громадянства (підданства) іншої держави".

18. Частину першу статті 25 Закону України "Про державну службу" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43 із наступними змінами) доповнити пунктом 1-1 такого змісту:

"1-1) декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

19. Пункт 10 частини четвертої статті 10 Закону України "Про Державне бюро розслідувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55) викласти в такій редакції:

"10) встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави".

20. У Законі України "Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 51, ст. 833 із наступними змінами):

пункт 13 частини другої статті 7 викласти в такій редакції:

"13) має громадянство (підданство) іноземної держави";

у статті 8:

частину третю після абзацу тридцять третього доповнити абзацом такого змісту:

"10) декларацію про відсутність громадянства (підданства) іноземної держави разом з письмовою згодою на використання персональних даних для перевірки цієї інформації".

У зв'язку з цим абзаци тридцять четвертий – сорок перший вважати відповідно абзацами тридцять п'ятим – сорок другим;

пункт 5 частини шостої викласти в такій редакції:

"5) припинення громадянства України, встановлення факту наявності громадянства (підданства) іноземної держави чи набуття громадянства (підданства) іноземної держави, виїзду на постійне проживання за межі України".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 4 і 5 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Право подати декларацію про відмову від іноземного громадянства у разі неможливості виконати зобов'язання про припинення іноземного громадянства мають особи, які набули громадянство України у період з 1 січня 2018 року до набрання чинності цим Законом:

а) які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу за контрактом у Збройних Силах України або, які в установленому законодавством України порядку проходили військову службу за контрактом у Збройних Силах України, контракт яких було припинено (розірвано), а військовослужбовець звільнений з військової служби з підстав, передбачених підпунктами "а", "б" пункту 1, підпунктами "а", "б" пункту 2, підпунктами "а", "б" пункту 3 частини п'ятої статті 26 Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу";

б) які мають визначні заслуги перед Україною, у разі якщо у поданні на ім'я Президента України центрального органу виконавчої влади України містяться відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях;

в) прийняття яких до громадянства України становить державний інтерес для України, у разі якщо у поданні на ім'я Президента України центрального органу виконавчої влади України містяться відомості, що такі особи брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, перебуваючи безпосередньо в районах антитерористичної операції у період її проведення, та/або брали участь у виконанні бойових або службових завдань антитерористичної операції, та/або брали (беруть) участь у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, або відомості про надання такими особами практичної допомоги в боротьбі з тероризмом;

г) які в установленому законодавством України порядку проходять військову службу у Збройних Силах України та нагороджені державною нагородою України;

г) іноземці із числа осіб, зазначених у [частині двадцятій](#) статті 4 Закону України "Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства";

д) які є громадянами держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором або державою-окупантом, що зазнали у країні своєї громадянської належності переслідувань через політичні переконання, що підтверджується документом, передбаченим цим Законом.

3. Розгляд заяв (клопотань) про встановлення, оформлення належності до громадянства України, про набуття громадянства України, про вихід з громадянства України, подань про втрату громадянства України, про скасування рішень про набуття громадянства України, поданих в установленому порядку до набрання чинності цим Законом, здійснюється у порядку, який діяв до набрання чинності цим Законом.

4. Запропонувати Президентові України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців із дня набрання чинності цим Законом:

розробити та внести в установленому порядку на розгляд Верховної Ради України законопроекти щодо внесення змін до законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**